Nr 53 zawiera wyłącznie dział Lotnictwa Cywilnego.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 17 listopada 1937 r. Nr 54.

Dziennik niniejszy zawiera przepisy i okólniki dawniejsze.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ FINANSOWY.

469.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 250 w sprawie ustalenia zasad przyjmowania i składania wadiów i kaucyj.

Przy przyjmowniu przez Dyrekcje (Biura) i Urzędy Państwowe wadiów przy przetargach, kaucyj na zabezpieczenie umów oraz przy przyjmowaniu zabezpieczeń zaliczek, wydanych na dostawy, jak również udzielanych przez Dyrekcje kredytów przewozowych itp. należy, w myśl zasad ustalonych przez Ministerstwo Skarbu w okólniku z dnia 10.IX. 1927 r. Nr DOP/5284/III i w późniejszych wyjaśnieniach, stosować następujące postanowienia:

Formy wadiów i kaucyj.

§ 1. Wadia winny być pobierane przy przetargach w wysokości od 1% do 5% ceny ofertowej i mogą być składane:

1) w gotówce;

2) w płatnych okazicielowi książeczkach wkładkowych, (z wyjątkiem książeczek wkładkowych P. K. O., które chociaż imienne, mogą być przyjmowane jako wadia) lub w asygnatach kasowych, wydawanych przez instytucje uprawnione do tego na podstawie § 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 1018);

3) w papierach państwowych (obligacje: 6% Pożyczki Narodowej, 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej, 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i innych) i w akcjach Banku Polskiego, obliczonych po kursie ogłaszanych przez Ministerstwo Skarbu;

4) w innych papierach pupilarnych — 75% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań;

5) w akcjach dopuszczonych do obrotów i notowań giełdowych na conajmniej jednej z giełd krajowych, obliczanych najwyżej w 50% przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań, przy czym nie mogą być przyjęte akcje nienotowane w ciągu 15 dni przed dniem złożenia na wadium; akcje, budzące jakąkolwiek wątpliwość co do ich wartości lub łatwości zrealizowania, mogą być przyjmowane tylko z wyjątkową ostrożnością, według oceny zniżonej według uznania odnośnej władzy lub urzędu poniżej 50% giełdowej wartości tych akcyj;

6) w listach gwarancyjnych (dokumentach poręki) instytucyj kredytowych, z zastrzeżeniem, że listy takie zostaną przychylnie zaopiniowane przez Ministerstwo Skarbu (Departa-

ment Obrotu Pieniężnego) z punktu widzenia stanu interesów odnośnych instytucyj kredytowych;

7) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami (dwu lub więcej osób, firm, wekslowo zobowiązanych). Weksle z jednym podpisem nie mogą być przyjmowane na zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa.

Weksle żyrowane, składane na zabezpieczenia, mają być sporządzane na urzędowych bankietach wekslowych, opłaconych przez firmę w takiej wysokości, aby w wypadku wpisania sumy wekslowej, opłata stemplowa wymagana dla tej sumy, była już uiszczona zgodnie z art. 122 u. o. s. (Dz. U. R. P. Nr 64/35, poz. 404). Jeśli zatem wadium przewyższa 10.000 zł, w takim razie weksel powinien być sporządzony na blankiecie wekslowym za 30 zł wraz z 10% dodatkiem.

Jednocześnie z wekslem powinna firma złożyć deklarację następującej treści: „Zgadzam się na skasowanie weksla wyżej wymienionego przed zwróceniem mi go". Skasowanie weksla powinno nastąpić bądź przez przekreślenie przedniej strony weksla na krzyż, bądź przez umieszczenie na przedniej stronie weksla ręcznie lub mechanicznie słowa: „skasowany" lub też przez wycięcie części weksla zawierającej podpisy.

Opinii o zdolności kredytowej osób (firm), które mają być wekslowo zobowiązane, o ile ich odnośna władza lub urząd nie posiada, należy zasięgać w Ministerstwie Skarbu (Dep. Obr. Pieniężnego).

8) w biletach skarbowych, wypuszczonych na podstawie ustawy z dnia 24.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 172) (wyłącznie jako wadia) wg. ich wartości imiennej;

9) w bonach Funduszu Inwestycyjnego, wg. ich wartości imiennej.

Norma, w jakiej wadium ma zabezpieczać cenę ofertową (1% do 5%), zależną jest od uznania władzy lub urzędu przyjmującego wadium, z zastrzeżeniem, że od osób (firm) poważnych i dobrze znanych instytucji przyjmującej wadium, może być ono pobrane w stosunku niższym w innych zaś wypadkach — w stosunku wyższym, ewentualnie aż do wysokości 5% ceny ofertowej.

Pobieranie wadiów w formie przewidzianej w p. p. 6 i 7 może nastąpić tylko wyjątkowo, jeżeli nie można uzyskać innych wartości, przy czym wadia w wekslach mogą być pobierane tylko od osób (firm) akredytowanych w Banku Polskim lub wogóle dobrze znanych z pomyślnego stanu interesów i z wywiązywania się z przyjętych zobowiązań bez zarzutu pod względem etyki kupieckiej.

W przypadkach, w których wysokość wymaganego wadium lub kaucji nie przewyższa sumy 500 zł (pięćset złotych) nie należy przyjmować ani weksli ani listów gwarancyjnych; ograniczenie to nie odnosi się do tych firm, które posiadają kaucje generalne, złożone w wekslach lub w listach gwarancyjnych.

Uzyskiwanie opinii Ministerstwa Skarbu o listach gwarancyjnych i wekslach złożonych jako wadia lub kaucje, należy do obowiązków Dyrekcji (Biur) i urzędów państwowych, rozpisujących przetarg lub zawierających umowy. Odnośne zapytania należy kierować bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego) redagując je następująco:

„D. O. K. P. w . . . . prosi o wyrażenie opinii co do wartości gwarancji banku / weksli . . . . (podać dokładnie brzmienie firmy lub banku i adres) z żyrem . . . . (podać dokładnie imiona, adresy żyrantów, stan majątkowy uzyskany na podstawie ich oświadczeń), na sumę zł . . . . słownie . . . . z terminem ważności do dnia . . . . 19 . . . złożonych przez firmę . . . . i mających (ej) służy jako . . . .

O ile zapytanie dotyczy ponownej opinii, należy podawać: datę i termin ważności poprzedniej opinii, jak również należy zakomunikować, czy firma dotychczas wywiązywała się z zobowiązań bez zarzutu i jaki jest powód prolongaty zabezpieczenia.

Oferty, zabezpieczone wadium w formie gwarancji bankowej lub wekslu, mają być przyjmowane warunkowo, do czasu uzyskania przez Dyrekcję (Biuro) urząd państwowy przychylnej opinii Ministerstwa Skarbu. Po otwarciu ofert i ich rozpatrzeniu należy natychmiast wystąpić o opinię o zabezpieczeniu tylko tej firmy, której postanowiono wydać zamówienie.

O opinię w sprawie prolongaty gwarancji bankowej lub wekslowej należy występować co najmniej na sześć tygodni przed upływem terminu ważności poprzednio udzielonej opinii.

Jeżeli po upływie czterech tygodni opinia nie nadejdzie, to Dyrekcja (Biuro) urząd. państw. obowiązana jest skierować do Ministerstwa Skarbu przypomnienie.

W przypadku złożenia weksli lub gwarancji bankowej jako wadium z tytułu przetargu ogłoszonego przez inną Dyrekcję (Biuro), powinna odnośna Dyrekcja, która przyjęła takie wadium, zawiadomić o tym niezwłocznie zainteresowaną Dyrekcję, by ta ostatnia mogła natychmiast wystąpić do Ministerstwa Skarbu o opinię.

§ 2. Kaucje na zabezpieczenie umów winny być wymagane w wysokości zależnej od rozmiaru i znaczenia dostawy lub roboty oraz wysokości przewidzianej kary konwencjonalnej, jednak w stosunku nie niższym niż 5% ceny umownej. Powinny być składane zaraz po podpisaniu umowy, najpóźniej do dni 7 od dnia podpisania umowy.

Kaucje mogą być składane w formie przewidzianej dla wadiów:

1) Kaucje dzielą się na:

a) jednorazowe, służące na zabezpieczenie jednej umowy,

b) stałe, składane przez firmy za zezwoleniem Dyrekcji (Biura) na zabezpieczenie wszelkich umów na dostawy czy roboty, wykonywane dla danej Dyrekcji (Biura),

c) generalne, składane przez firmy za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji na zabezpieczenie wszelkich umów na dostawy czy roboty wykonywane dla wszystkich Dyrekcyj (Biur) lub przynajmniej dla kilku.

2) Dyrekcja, która przyjęła od firmy stałą kaucję, powinna prowadzić ścisłą ewidencję obciążeń takiej kaucji i dbać o to, aby stała kaucja była zawsze wyższą od obciążeń; w przypadkach, gdy stała kaucja stanie się niewystarczającą, należy żądać niezwłocznie od zainteresowanej firmy, uzupełnienia jej do potrzebnej wysokości.

3) Dyrekcje, które za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji przyjęły od firmy kaucję generalną, powinny prowadzić ścisłą ewidencję obciążeń takiej kaucji zarówno własnych, jak i wszystkich innych Dyrekcyj (Biur), natomiast pozostałe Dyrekcje (Biura) zobowiązane są zawiadomić ją, o wszelkich obciążeniach, jak i zwolnieniach z węzła kaucyjnego danej firmy.

4) Dyrekcje, które przyjęły stałe lub generalne kaucje w listach gwarancyjnych lub w wekslach, zobowiązane są zwracać się periodycznie do Ministerstwa Skarbu o opinie, przynajmniej na sześć tygodni przed upływem terminu ważności ostatniej opinii, udzielonej przez Ministerstwo Skarbu.

5) Firmy posiadające stałe lub generalne kaucje, są zwolnione od składania wadium do poszczególnych przetargów, o ile wysokość wymaganego wadium, znajduje pokrycie w ich kaucji.

§ 3. Na kaucje mogą być przyjmowane zabezpieczenia hipoteczne na nieruchomościach z takim wyliczeniem, aby z poprzedzajacymi je wpisami hipotecznymi mieściły się w 50% do 75% szacunkowej wartości odnośnych nieruchomości.

Na wadia (§ 1) zabezpieczenia hipoteczne mogą być przyjmowane tylko od osób (firm) będących w stałych stosunkach handlowych z odnośną władzą lub urzędem.

Szacunek nieruchomości może być przyjęty:

1) według szacunków instytucyj kredytu długoterminowego, przy czym sumy szacunków przedwojennych winny być przerachowywane w stosunku 1 zł=0,375 rb. ros.=0,95 kor. austr.-węg.=0,81 mk. niem.;

2) w razie braku szacunku instytucyj wymienionych w punkcie poprzednim — według szacunku, ustalonego przez władze skarbowe celem wymiaru podatku majątkowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 123, poz. 996).

Wartość budynków, o ile nie została uwzględniona w szacunkach wymienionych w p. p. 1 i 2 niniejszego paragrafu, przyjmuje się w wysokości szacunku sporządzonego przez publiczny zakład ubezpieczeń.

W braku powyżej wskazanych danych szacunkowych, w b. zaborach pruskim i austriackim szacunki mogą być przyjmowane na podstawie oceny zaprzysiężonych znawców sądowych, gdy oszacowanie takie ma charakter szacunku technicznego, to dla ostatecznego ustalenia szacunkowej wartości nieruchomości miarodajnym będzie końcowy wynik cyfrowy ekspertyzy, zmniejszony o 50%; o ile oszacowanie uskutecznione było z punktu widzenia wartości obiegowej szacowanego objektu, to ostateczny wynik może być przyjęty bez zmian jako wartość danej nieruchomości.

W braku danych szacunkowych wymienionych w p. 1 i 2, w b. zaborze rosyjskim, a również i w b. zaborach pruskim i austriackim, mogą być przyjmowane szacunki, sporządzone przez kompetentne w odnośnym zakresie urzędy państwowe (np. Wydziały Komunikacyjno-Budowlane w Urzędach Wojewódzkich).

§ 4. W razie możliwości przyjęcia szacunku nieruchomości wg. oceny instytucyj kredytu długoterminowego, publicznego zakładu ubezpieczeń (odnośnie do budowli) lub kompetentnego urzędu państwowego, kaucja może być zabezpieczoną w 75% szacunkowej wartości nieruchomości. W innych wypadkach kaucja może być zabezpieczona tylko w pierwszych 50% szacunkowej wartości nieruchomości.

§ 5. Przy zabezpieczeniu hipotecznym budynki bezwarunkowo winny być ubezpieczone od ognia. Na dowodzie ubezpieczenia winna być czyniona wzmianka, uskuteczniona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego, że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy lub urzędu państwowego.

O ustanowieniu zabezpieczenia hipotecznego władza lub urząd państwowy zawiadamia zakład ubezpieczeń.

§ 6. Zaliczki, wypłacone na dostawy i roboty rządowe oraz udzielone przez przedsiębiorstwo P. K. P. lub Skarb Państwa wszelkiego rodzaju kredyty, winny być zabezpieczone według przepisów §§ 1—5 niniejszego okólnika.

§ 7. Przy przyjmowaniu listów gwarancyjnych instytucyj kredytowych należy w każdym poszczególnym wypadku zwracać się o opinię do Ministerstwa Skarbu (Dep. Obrotu Pieniężnego).

§ 8. Przy zasięganiu opinii o zabezpieczeniach wekslowych **nie należy przesyłać weksli**, lecz podać jedynie sumę, nazwisko osób, wzgl. nazwy firm, które mają być wekslowo zobowiązane oraz termin, do którego weksel ma służyć jako zabezpieczenie.

§ 9. Opinie Ministerstwa Skarbu o listach gwarancyjnych i wekslach, wydane na podstawie zebranych przez Ministerstwo informacyj, odnoszą się tylko do oceny zdolności kredytowej zaciągającego zobowiązanie, zatym praw-

no - formalna strona zabezpieczenia (stylizacja listu gwarancyjnego, należyte wystawienie weksli i t. p.) winna być zbadaną przez Dyrekcję (Biuro), względnie urząd występujący w charakterze strony.

Badanie prawno - formalnej strony weksla, dotyczy ustalenia, czy odpowiada on istotnym wymogom weksla (art. 99 i 100 prawa wekslowego). W razie zachodzących wątpliwości, urząd który przyjmuje weksel jako wadium lub kaucję, powinien także sprawdzić, czy podpisy osób zobowiązanych wekslowo, są autentyczne. Sprawdzenia takiego dokonać można w różny sposób, np. przez okazanie, przez zażądanie, aby podpis zobowiązanego wekslowo położony został w urzędzie, a nawet przez zapytanie telefoniczne. W wypadkach szczególnie ważnych, gdy chodzi o znaczną sumę zabezpieczenia, lub gdy np. osoba składająca zabezpieczenie wekslowe nie jest urzędowi kolejowemu znaną, lub gdy zachodzą pewne podejrzenia co do autentyczności podpisu lub pieczątki na wekslu, można wymagać notarialnego uwierzytelnienia zamieszczonych na wekslu podpisów. Ostrożność, zawsze w obrocie wskazana, nie powinna być jednak przesadna, gdyż podrabiający podpisy na wekslu, naraża się na odpowiedzialność karną, to też nie należy stwarzać dla kontrahentów P. K. P. często zbędnych utrudnień.

Sposoby przyjmowania kaucyj i wadiów.

§ 10. Kaucje i wadia winna przyjmować każda kasa dyrekcyjna bez względu na to, czy one dotyczą zabezpieczenia dostawy lub roboty własnej lub innej Dyrekcji kolejowej.

§ 11. Kaucje i wadia mogą być złożone w kasie dyrekcyjnej z tytułu przetargu ogłoszonego przez obcą Dyrekcję tylko na zasadzie deklaracji (druk P. K. P. Serii F Nr 5) sporządzonej w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden egzemplarz zatrzymuje kasa dyrekcyjna jako dowód przychodowy, drugi zaś egzemplarz potwierdzony przez Biuro Finansowe winien być przesłany tej Dyrekcji, na rzecz której złożono kaucję lub wadium.

§ 12. W deklaracji winien klient wskazać dokładnie z jakiego tytułu i na rzecz której Dyrekcji składa kaucję lub wadium — czy w gotówce, czy w papierach procentowych — a w danym wypadku powinien dołączyć spis tych papierów na druku P. K. P. Seria F Nr 220.

§ 13. Klientowi składającemu kaucję wzgl. wadium winna kasa dyrekcyjna wydać pokwitowanie (druk P. K. P. Seria F Nr. 42 lub 43), które po połączeniu z deklaracją wskazaną w punkcie 2 stanowi dla zainteresowanej Dyrekcji dostateczny dowód, że klient złożył żądaną przez Dyrekcję kaucję wzgl. wadium.

§ 14. Każdą złożoną kaucję lub wadium winna kasa dyrekcyjna traktować jako własny depozyt, zaś Biuro Finansowe winno je księgować na rachunku kaucji (a nie obcych Dyrekcji).

§ 15. Zwrot wadiów lub kaucyj, złożonych na rzecz innych Dyrekcji O. K. P. zarządza Biuro Finansowe, po otrzymaniu deklaracji, zaopatrzonej w klauzulę, podpisaną przez Naczelnika zainteresowanego Wydziału fachowego właściwej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych. Wszelkiego rodzaju wadia lub kaucje, należy zwracać niezwłocznie, w razie nieskorzystania z oferty, względnie po wykonaniu umowy.

§ 16. Ministerstwo Komunikacji zezwala, aby oferenci, którym od przedsiębiorstwa P. K. P. przypadają należności za wykonane już dostawy lub roboty, mogli składać tytułem wadium wymaganą sumę, z tych należności, pod warunkiem, że:

1) oferent ma w Dyrekcji O. K. P. (Biurze) w chwili złożenia oferty należność płynną i płatną z innej dostawy lub roboty;

2) Oferent, przed terminem wniesienia oferty, zwróci się do tej Dyrekcji (Biura), gdzie ma należność za wykonane już dostawy lub roboty, o wydanie mu odpowiedniego zaświadczenia, i dołączy je do składanej przez niego oferty;

3) Prośby o te zaświadczenia, Dyrekcje (Biura) powinny załatwiać niezwłocznie, a treść zaświadczeń ma być następująca:

„Dyrekcja O. K. P. (Biuro) zaświadcza, że firmie . . . . należy się z tytułu umowy (zamówienia) z dnia . . . . Nr . . kwota zł . . . . (słownie . . . .).

Na prośbę firmy z dnia . . . . Dyrekcja O. K. P. (Biuro) z kwoty tej zatrzymuje do rozporządzenia Dyrekcji O. K. P. w . . . . (Biura . . . . . .) kwotę zł . . . . . tytułem wadium na zabezpieczenie oferty, jaka ma być przez tę firmę złożona na przetarg w Dyrekcji O. K. P. w . . . . (Biura . . . .) kwotę zł . . . . tytułem wadium na zabezpieczenie oferty, jaka ma być przez tę firmę złożona na przetarg w Dyrekcji O. K. P. w . . . . (Biura . . . . .) . na dostawę lub robotę . . . .

Naczelnik Biura Finansowego".
Naczelnik Centr. Biura . . . . . .".

4) Dyrekcja O. K. P. (Biuro) na rzecz której wadium zostało zatrzymane, powinna po rozstrzygnięciu przetargu, zależnie od okoliczności, zawiadomić Dyrekcję O. K. P. (Biuro) która wydała zaświadczenie, o zwolnieniu tej sumy lub przelaniu jej na kaucję, do zawrzeć się mającej umowy, lub przejęciu wadium na dobro przedsiębiorstwa P. K. P. w wypadku niedotrzymania przez oferenta warunków oferty.

Przyjmowanie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadia.

§ 17. Przy przyjmowaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadia, należy stosować następujące zasady:

1) Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane od pierwonabywców t. j. od osób, na imię których są wystawione lub od osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacyj na swoje imię.

2) Przy składaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje lub wadia mają być one zaopatrzone podpisem posiadacza in blanco umieszczonym na obligacji w miejscu przeznaczonym na przelewy.

3) W razie trwania umowy obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę dotychczasowych zabezpieczeń złożonych w innych papierach wartościowych wzgl. w gotówce złożonej do dnia 28 września 1933 r. t. j. do czasu otwarcia subskrypcji 6% Pożyczki Narodowej. Zabezpieczenia gotówkowe złożone po dniu 28 września 1933 r. można wymienić na obligacje 6% Pożyczki Narodowej. Książeczki oszczędnościowe należy traktować narówni z gotówką.

4) W razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych względnie w gotówce (książeczce oszczędnościowej) złożonej przed 28 września 1933 r. mogą być natomiast użyte na wymianę poprzednich zabezpieczeń, złożonych w innej formie, jak naprzykład w bankowych listach gwarancyjnych, w wekslach i t. p.

5) Ograniczenia zawarte w p. 3 i 4 nie mają zastosowania, gdy zachodzi potrzeba wymiany obligacyj pożyczek państwowych, z powodu wylosowania ich do umorzenia lub z powodu wylosowania premii na numer obligacji złożonej tytułem zabezpieczenia; w tych przypadkach na uzupełnienie kaucji (wadia) w związku z wycofaniem (zrealizowaniem) obligacyj wylosowanych mogą być przyjmowane również obligacje 6% Pożyczki Narodowej.

6) W myśl obwieszczenia Ministerstwa Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. (Monitor Polski Nr 99, poz. 182) mają być przyjmowane obligacje 6% Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadia według kursu po 50 zł za 100 zł imiennej wartości.

7) Gdy w wyniku niedotrzymania warunków i postanowień umownych Dyrekcje (Biura) lub urzędy państwowe poszukiwać będą na obligacjach 6% Pożyczki Narodowej, znajdujących się w depozycie swych szkód i strat, Komisarz Generalny udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj.

Przy przejęciu tych obligacyj należy stosować kurs 75 zł za 100 zł imiennej wartości o ile obligacje zostały przyjęte przed dniem 20 kwietnia 1936 r., natomiast po tym terminie stosować kurs wg. punktu 6).

Przyjmowanie obligacyj 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej na kaucje i wadia.

§ 18. Obligacje 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej, wypuszczone w myśl art. 6 ustawy z 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr 21 z 1935 r., poz. 122) posiadają wszelkie prawa papierów pupilarnych.

W myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 marca 1936 r. Nr D. II. 6203/1/36 obligacje tej pożyczki mają być przyjmowane jako kaucje i wadia według kursu po 65 zł za 100 zł imiennej wartości.

Przyjmowanie obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej na kaucje i wadia.

§ 19. Obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, wypuszczone w myśl art. 11 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 3 z 1936 r., poz. 10) posiadają wszelkie prawa papierów pupilarnych. W myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 maja 1937 r. Nr D. II. 13177/1/31 obligacje tej pożyczki mają być przyjmowane jako kaucje i wadia według kursu po 70 zł za 100 zł imienne wartości.

Przyjmowanie świadectw tymczasowych 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej na kaucje i wadia.

§ 20. Świadectwa tymczasowe 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28/37, poz. 207) mają być przyjmowane jako kaucje i wadia według kursu po 70 zł za 100 zł imiennej wartości (Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 20 maja 1937 r. Nr D. II. 13177/1/37).

Zasady przyjmowania książeczek wkładkowych P. K. O. na kaucje i wadia.

§ 21. 1) Jeśli oferent zamierza złożyć wadium lub kaucję w formie książeczki wkładkowej P. K. O. wówczas powinien:

a) żądaną sumę wpłacić na nowo otwarty w tym celu w P.K.O. rachunek oszczędnościowy, opiewający na imię i na rzecz Dyrekcji O. K. P. (Biura),
b) bądź też scedować posiadaną przez niego książeczkę wkładkową na rzecz Dyrekcji O. K. P. (Biura).

2) Cesji takich książeczek wkładkowych dokonywać mają Dyrekcje O. K. P. przy zachowaniu następujących postanowień:

a) cedowane mogą być jedynie książeczki wkładkowe P. K. O. ważne w obiegu pocztowym (książeczki serji „C" D, F, H, J, K, L, N i bez cechy seryjnej) oraz książeczki umiejscowione (serji „U"),
b) akt cesji odbywa się w Dyrekcji O. K. P. w obecności urzędnika tejże Dyrekcji i dedenta.

3) Cesja książeczki wkładkowej na rzecz Dyrekcji O. K. P. (druk P. K. O. — A. 5 Nr 27/1933):

a) cedent po udowodnieniu tożsamości swej osoby (data i miejsce urodzenia, podane w książeczce, winny być zgodne z odnośnymi danymi, znajdującymi się w dowodzie osobistym) wypełnia w obecności urzędnika Dyrekcji O.K.P. oraz podpisuje druk „Cesja", wymieniając równocześnie hasło, o ile je posiada,

oraz wręczając urzędnikowi scedowaną książeczkę,

b) po podpisaniu aktu cesji przez cedenta oraz stwierdzeniu, że jego podpis zgodny jest z podpisem w książeczce, potwierdza urzędnik akt cesji podpisem oraz okrągłą pieczęcią urzędową, przy czym data cesji winna być wymieniona w samej cesji,

c) po wypełnieniu przez Dyrekcję O. K. P., jako cesjonariusza, części druku „Cesja", przeznaczonej dla przejmującego książeczkę i stwierdzeniu przyjęcia okrągłą pieczęcią urzędową oraz podpisem upoważnionego do tego urzędnika Dyrekcji O. K. P., należy akt cesji listem poleconym przesłać bezzwłocznie do Wydziału Wkładów Oszczędnościowych P. K. O.

4) Cesja książeczki wkładkowej na rzecz pierwotnego właściciela (cesja powtórna) (druk P. K. O.-A. 5 Nr 27 1937):

a) powtórną cesję należy sporządzić bez względu na to, czy książeczka wkładkowa została już przepisana na rzecz Dyrekcji O. K. P. czy też opiewa jeszcze nadal na rzecz poprzedniego właściciela,

b) urzędnik Dyrekcji O. K. P. wypełnia druk „Cesja", przy czym data i miejsce urodzenia cesjonariusza (dostawcy lub przedsiębiorcy kolei) winny być zgodne z odnośnymi danymi w dowodzie osobistym. W wypadku niezgodności powyższych danych z takimiż danymi, znajdującymi się w książeczce wkładkowej (jeszcze nieprzepisanej na podstawie poprzedniej cesji), należy książeczkę (wraz z cesją) przesłać do Wydziału Wkładów Oszczędnościowych P. K. O.,

c) po podpisaniu aktu cesji przez cesjonariusza oraz przez Dyrekcję O. K. P. jako cedenta — w sposób podany w punkcie 3) lit. c) — należy akt cesji przesłać listem poleconym bezzwłocznie do Wydziału Wkładów Oszczędnościowych P. K. O.,

d) książeczkę wkładkową należy przesłać również listem poleconym do Wydziału Wkładów Oszczędnościowych P.K.O. gdy książeczka ta została uprzednio przepisana na rzecz Dyrekcji O. K. P., lub w przypadku przewidzianym w punkcie 4) lit. b).

5) Scedowane na rzecz P. K. P. w sposób powyższy książeczki wkładkowe P. K. O. opiewają na pierwotnych właścicieli, wobec czego Dyrekcje O. K. P. obowiązane będą czuwać nad tym, aby nie dopuścić do jakichkolwiek nadużyć, gdyż w razie ujawnienia nadużyć, całkowitą odpowiedzialność materialną za wyrządzone szkody P. K. O. będą ponosić ci pracownicy, którzy obowiązani byli zapobiec ewentualnym nadużyciom.

W razie potrzeby zamiany książeczek wkładkowych, dopisania w nich odsetek lub dokonania wypłat należy przesyłać je do Wydziału Wkładów Oszczędnościowych P. K. O. listem poleconym, załączając jednocześnie pismo wyjaśniające cel przesyłki; w takich książeczkach należy na pierwszej stronie w rubryce „zastrzeżenia" dopisać słowa: „scedowano na rzecz Dyrekcji O. K. P. w . . . ."

Postępowanie przy przyjmowaniu kaucyj generalnych w wekslach.

§ 22. Ministerstwo Komunikacji ustala następujący tryb postępowania przy przyjmowaniu kaucyj generalnych w wekslach:

1) firmy upoważnione przez Ministerstwo Komunikacji do składania kaucji generalnej, mają złożyć weksle in blanco żyrowane na zabezpieczenie wszystkich umów,

2) weksle in blanco, żyrowane, mają być sporządzone na blankiecie wekslowym za 30.00 zł względnie wraz z 10% dodatkiem t. zn. za 33.00 zł. Jednocześnie firma powinna złożyć deklarację, zawierającą upoważnienie do wypełnienia weksla odpowiednią sumą oraz zobowiązanie do odpowiedniego uzupełnienia opłaty stemplowej, na każde żądanie Dyrekcji,

3) weksle te pozostają w przechowaniu tej Dyrekcji, która prowadzi ewidencję obciążenia kaucji generalnej i zasięga periodycznie opinii w Ministerstwie Skarbu, czy i do jakiej wysokości można przyjmować weksle danej firmy na zabezpieczenie umów,

4) niezależnie od weksli in blanco, żyrowanych, złożonych tytułem kaucji generalnej, firmy takie mają składać ponadto przy zawieraniu poszczególnych umów w których kwota kaucji, ustalona daną umową, wynosi więcej niż 3.000 zł, sola weksel (podpisany firmowo), zaopatrzony z lewej strony u góry w dopisek następującej treści: „Do umowy z dnia . . . . Nr . . . .; po rozwiązaniu umowy weksel niniejszy ulegnie skasowaniu przed zwróceniem nam go, na co wyrażamy zgodę. Miejscowość, data i podpis firmy",

5) sola weksle mają być sporządzone na urzędowych blankietach wekslowych, opłaconych przez firmę w takiej wysokości, aby w wypadku wpisania sumy wekslowej, opłata stemplowa wymagana dla tej sumy, była już uiszczona zgodnie z art. 122 u. o. s. (Dz. U. R. P. Nr 64/35, poz. 404). Jeśli za tym kaucja wymagana daną umową przewyższa 10.000 zł, w takim razie sola weksel powinien być przez firmę sporządzony na blankiecie wekslowym za 30.00 zł względnie wraz z dodatkiem 10%wym t. zw. w wysokości 33.00 zł,

6) sola weksle mają być przechowywane w kasie dyrekcyjnej, zgodnie z obowiązującymi przepisami dla tych kas.

Po rozwiązaniu umowy należy je zwrócić firmie, po uprzednim skasowaniu.

7) Powyższy sposób składania kaucyj przez firmy, posiadające generalne zabezpieczenie, obowiązuje wstecz, dla wszystkich umów zawartych przez Dyrekcję względnie Ministerstwo Komunikacji po dniu 1 stycznia 1935 r.

Umowy za tym, zawarte po tym terminie, a wymagające jeszcze zabezpieczenia, czy to dlatego, że nie zostały wykonane, czy też ze względu na okres gwarancyjny, mają być zabezpieczone sola wekslami.

Kaucje względnie gwarancje, wynikające z umów, zawartych przed powyższym terminem, będą zabezpieczone jedynie wekslami żyrowanymi (kaucją generalną).

8) Postanowienia, zawarte w pkcie 1) — 6) mają być analogicznie stosowane przy kaucjach stałych, składanych w wekslach, za zezwoleniem Dyrekcyj (Biur).

Składanie wadiów i kaucyj przez Związki Samorządowe.

§ 23. Związki Samorządowe są zobowiązane do składania wadiów i kaucyj na zasadzie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 2 stycznia 1928 r. Nr D. III. 2328/4.

§ 24. Ministerstwo Komunikacji uchyla jednocześnie następujące okólniki w sprawie kaucyj, wadiów i zaliczek:

A. Ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. K.

1) Nr II/222/7/28 z dnia 11.I. 1928 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 1/28, poz. 6).
2) Nr II/7740/7/28 z dnia 25.VIII. 1928 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 21/28, poz. 260).
3) Nr II/8599/7/28 z dnia 20.IX. 1928 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 23/28, poz. 292).
4) Nr II/8741 z dnia 15.X. 1930 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 26/30, poz. 206).
5) Nr FR. II/18/96 z dnia 29.VIII. 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 51/36, poz. 250).

B. Nie ogłoszone dotychczas w Dzienniku Urzędowym M. K.

1) Nr II. 4717/24 z dnia 15.IX. 1924 r.
2) Nr II. 730 z dnia 16.II. 1925 r.
3) Nr II. 5006/25 z dnia 14.VIII. 1925 r.
4) Nr II. 6807/7/26 z dnia 10.XI. 1926 r.
5) Nr II. 7670/7/27 z dnia 10.IX. 1927 r.
6) Nr II. 8864/7/27 z dnia 31.X. 1927 r.
7) Nr II. 9009/7/27 z dnia 8.XI. 1927 r.
8) Nr II. 7740/7/28 z dnia 25.VIII. 1928 r.
9) Nr II. 8055/7/28 z dnia 3.X. 1928 r.
10) Nr II. 10757/7/28 z dnia 7.XII. 1928 r.
11) Nr II. 36/7/29 z dnia 3.I. 1929 r.
12) Nr II. 36/29 z dnia 5.I. 1929 r.
13) Nr II. 5986/7/29 z dnia 9.VIII. 1929 r.
14) Nr II/3/9765/30 z dnia 20.XI. 1930 r.
15) Nr II. 3678/31 z dnia 9.V. 1931 r.
16) Nr FR. II. 18/63 z dnia 9.X. 1933 r.
17) Nr FR. II. 18/98 z dnia 5.XII. 1933 r.
18) Nr FR. II. 18/12 z dnia 26.II. 1934 r.
19) Nr FR. II. 18/17 z dnia 24.IV. 1934 r.
20) Nr FR. II. 18/97 z dnia 9.V. 1934 r.
21) Nr FR. III. 31/55 z dnia 11.V. 1934 r.
22) Nr FR. II. 18/29 z dnia 22.V. 1934 r.
23) Nr FR. II. 18/36 z dnia 8.VI. 1934 r.
24) Nr FR. III. 40/20 z dnia 11.VI. 1934 r.
25) Nr FR. II. 18/57 z dnia 26.VII. 1934 r.
26) Nr FR. II. 18/78 z dnia 19.IX. 1934 r.
27) Nr FR II. 18/6 z dnia 22.I. 1935 r.
28) Nr FR. II. 18/10 z dnia 25.I. 1935 r.
29) Nr FR. II. 18/36 z dnia 25.IV. 1935 r.
30) Nr FR. II. 18/49 z dnia 10.V. 1935 r.
31) Nr FR. II. 18/51 z dnia 15.V. 1935 r.
32) Nr FR. II. 18/67 z dnia 18.VII. 1935 r.
33) Nr FR. II. 18/81 z dnia 10.IX. 1935 r.
34) Nr FR. II. 18/93 z dnia 15.X. 1935 r.
35) Nr FR. II. 18/32 z dnia 27.III. 1936 r.
36) Nr FR. II. 18/49 z dnia 4.V. 1936 r.
37) Nr FR. II. 18/96 z dnia 29.VIII. 1936 r.
38) Nr FR. II. 18/117 z dnia 16.XI. 1936 r.
39) Nr FR. II. 18/32 z dnia 20.IV. 1937 r.
40) Nr FR. II. 14/44 z dnia 24.V. 1937 r.

Nr FR. II. 18/27/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 94368. 18.XI.37. 8400.